

LLUITEM CONTRA EL CAPITALISME GLOBAL

Entrevista a la presó de Jericó a Ahmad Sa'adat
23 d'octubre de 2002, Lliga Comunista Revolucionària (França)
www.nodo50.org/csca

P: Per què estàs aquí?

R: Estic aquí per simples raons polítiques. Israel sol·licità amb el recolzament d'EUA (com sempre) a l'Autoritat Palestina (AP) l'entrega de les persones implicades en l'assassinat del ministre de Turisme israelià. L'AP, que ja no era digne de confiança, realitzà aquest acord amb la CIA i aplicà un acord entre Israel i EUA que no té cap base legal o jurídica segons la legislació Palestina. Per tant, la meva detenció és il·legal i contrària a la justícia. Pel que fa als meus camarades, van ser jutjats segons la legislació israeliana per un Tribunal Palestí Especial, els membres del qual mai van tenir cap responsabilitat en l'àmbit legislatiu o judicial. Els meus camarades van rebre sentències d'entre un a divuit anys de presó, mentre que en el meu cas, vaig ser detingut i empresonat per ser el secretari general del Front Popular per l'Alliberament de Palestina (FPAP) sense acusació formal ni cap judici, estant, segons l'acord que la AP va formular, en una situació d'aïllament i privat de tota activitat política i informativa. Més endavant, el Tribunal Superior de Justícia palestí va dictar la sentència de la meva posada en llibertat, però segueixo aquí i com sembla a ningú li concerneix la sentència.

Així doncs, estem en una presó palestina però, tu mateix ho has pogut comprovar, els carcellers són membres del servei d'intel·ligència britànic i estadunidenc la funció dels quals és vigilar si la AP aplica el que Israel demanda, sent ells els que manen en aquesta presó, el que vol dir que en realitat estem en una presó israeliana. Has vist com al entrar a la presó, els carcellers palestins prenen nota de les teves dades?, doncs al final del dia les entregaran als britànics i estadunidencs, després, a la vegada, aquests les entregaran als israelians i és per això que pocs s'atreveixen a visitar-me.

P: Fa uns dies començà el judici contra Marwan Bargouthi que fou àmpliament cobert pels mitjans de comunicació. Per què tots parlen d'ell, mentre es manté silenci absolut sobre tu i els teus camarades?

R: En primer lloc voldria aclarir que és important i necessari parlar sobre Marwan; jo sóc un dels que reivindiquen això, no per ser Marwan Bargouthi, sinó perquè ell podria ser l'emblema dels presoners palestins a les presons israelianes. En segon lloc i pel que fa al silenci sobre la nostra situació, afirmo que el primer responsable és la AP juntament amb les ONG. Estem aquí perquè se li va demanar a la AP que ens empresonés a Jericó: El vist i plau

dels responsables palestins per detenir i empresonar a membres de la resistència palestina, demostra sobretot la confirmació de l'estat de silenci i impotència.

Estem aquí, perquè en el seu dia vam liquidar a Zeivi, ministre de Turisme israelià d'extrema dreta i racista que va sol·licitar l'expulsió dels palestins de Jordània. Zeivi va ser un dels membres del govern israelià que sistemàticament va recolzar el projecte de liquidació i assassinat del lideratge de la resistència palestina, a més de ser un dels que sol·licitaren l'assassinat d'Abu Ali Mustafa (assassinat el 27 d'agost de 2001). Per això, la resposta havia de ser del mateix nivell liquidant als seus responsables i dirigents, però la AP, enlloc de sol·licitar l'entrega dels assassins dels nostres dirigents i resistents palestins, es va replegar i es va sotmetre a les exigències del govern israelià, imposant el silenci més absolut com a actitud cap a mi i els meus camarades.

Tot el que la AP va aconseguir de fer és ajudar als israelians a enrolar el nom del FPAP a la llista "d'organitzacions terroristes" dins de la UE, trobant-nos, des d'aleshores, amb el rebuig de molts partits comunistes per a mantenir encontres amb nosaltres. Aquest rebuig que ja existia, ha anat en augment com, per exemple, amb el Partit Comunista Francès que va venir per trobar-se amb l'esquerra palestina i rebutjaren formalment entrevistar-se amb nosaltres. El mateix va passar amb el Partit Comunista Xipriota. Tot això va contribuir a augmentar el nostre aïllament i l'estat de silenci que rodeja la nostra situació.

P: Parles de la unitat de les forces palestines, com veus aquesta qüestió estant detingut per un acord de la AP?

R: La qüestió és molt complexa. Hi ha molts membres de Al-Fatah i del seu lideratge que participen a les concentracions i manifestacions exigint la nostra posada en llibertat, i aquest sentiment va en augment creant contradiccions dins del mateix moviment d'Al-Fatah sobre el paper que està jugant la AP i el paper que d'ella demanden els dirigents de la resistència palestina. Resumint, la AP vol paraitzar el moviment de resistència per a continuar el diàleg amb Israel en contra del desig del poble palestí i dels partits polítics. Després del fracàs dels Acords d'Oslo, volem millorar la situació, volem una veritable estratègia, una estratègia de defensa i resistència que permeti realitzar totes les demandes del poble palestí, erigides sobre una veritable societat democràtica.

El moviment d'Al-Fatah, juntament amb tots els partits palestins, està d'acord avui en construir una presidència temporal que dirigeixi el moviment de resistència palestí. Però el que està clar avui és que la AP no vol sentir res d'aquesta presidència temporal que podria qüestionar la pròpia AP. Avui està clar que la AP és un impediment pel moviment de resistència palestí, perquè representa, especialment, els interessos de la burgesia palestina i, al mateix temps, els interessos d'Israel i no representa de cap forma, els interessos del poble palestí. La AP no té cap interès en la continuïtat de la Intifada, és més, vol posar fi a la resistència, podent sentenciar que els interessos del poble palestí s'oposen completament als de la AP. Cada cop que [en el passat] vam

requerir la unitat palestina de tots els partits, sorgia un problema anomenat la AP.

P: Com veus la situació actual?

R: Per entendre-ho hauríem de tornar als Acords d'Oslo [de 1993], un simple projecte comercial entre la burgesia palestina i la ocupació israeliana. Israel va aconseguir a través d'Oslo fer que la OAP renunciés als seu programa i a la seva estratègia perjudicant perniciosament les condicions de la vida diària del poble palestí.

Recordes aquella època en la que la OAP tenia dificultats econòmiques, especialment arrel de la Guerra del Golf?, doncs bé, Oslo ve a oferir la possibilitat d'indemnitzacions financeres gràcies a uns importants acords comercials. El pacte d'Oslo no és un acord polític que comporti la solució pel poble palestí, sinó que és un programa que inclou qüestions comercials i de seguretat i seguretat, per suposat, per a Israel. Però tot i els resultats desastrosos del pacte d'Oslo que tu coneixes perfectament, hi ha una realitat bàsica que l'Acord d'Oslo va donar, i és impedir i limitar l'existència de qualsevol altra solució que sigui reconeguda com a tal, si no passa a través del marc d'Oslo i negociant amb Israel. El FPAP crida a la supressió de tot diàleg o negociació amb Israel; avui per avui hem arribat a una situació en la que l'única causa que existeix és la que hi ha entre el colonialista i el colonitzat, entre al causa del poble palestí i l'entitat israeliana, i davant la que la AP adopta una postura contemplativa, tractant de recuperar el seu domini i la seva autoritat costi el que costi.

P: Quina és l'estratègia a seguir per a recuperar un fort moviment nacional palestí?

R: La resistència és la única elecció, precisament per les raons que he exposat anteriorment. Actualment i tot i les dificultats en les que es viu, podem veure que la continuïtat de la resistència palestina té conseqüències per a Israel a nivell econòmic i social; la caiguda va en augment, sobretot en els últims mesos. Hem de construir bases populars per a la continuïtat de la resistència i del seu enfortiment, i és precís la construcció d'una resistència popular oberta a tots, on tots els sectors de la població hi trobin el seu paper evitant així els errors del passat quan part del poble oferia els sacrificis, i la burgesia recollia els fruits, sent ella la única beneficiada. No hem de separar la resistència a la ocupació de la lluita per una societat democràtica; avui hem de tractar de construir una OAP democràtica, que representi tots els interessos del poble palestí amb totes les seves classes, i per suposat, que inclogui als refugiats que estan a l'exterior.

L'altre element bàsic és que la nostra lluita hauria d'emmarcar-se dins de l'àmbit internacional, el que vol dir que ha d'emmarcar-se [en la lluita] contra el capitalisme global. Israel és un Estat l'objectiu primordial del qual és protegir els interessos de l'imperialisme internacional a la zona i és per això perquè la

nostra lluita ha de ser una lluita contra el capitalisme global. La qüestió palestina és considerada com una de les més importants del món, per la qual cosa hem de construir una resistència que estigui junt als moviments nacionals d'alliberament en contra del capitalisme. El recolzament que nosaltres necessitem és un recolzament contra l'imperialisme mundial i crec que està clar que els moviments antiglobalització comencen a evolucionar jugant un paper clar en els últims anys. Si volem tenir èxit hem de construir un moviment de resistència popular, però al mateix temps, mai hem de separar la lluita local i la lluita global, tenint en compte que la lluita serà més clara quan sigui en contra de l'imperialisme, del capitalisme i de la globalització.

P: Hem parlat de l'estratègia, però no hem parlat del programa polític...

R: Al FPAP creiem que la solució sostinguda en “dos Estats per a dos pobles” és una solució que no té vida ni continuïtat, en primer lloc per la nostra absoluta convicció de que el mètode d'Israel i el propi Estat d'Israel seguiran sent com els d'ara. En segon lloc, s'ha de respondre a dues qüestions:

Primera, els refugiats palestins i el seu dret al retorn: estem parlant de la meitat del poble palestí el dret al retorn del qual és sagrat, legítim i està fora de tota discussió. Amb la solució de “dos estats per a dos pobles”, el dret al retorn ni tan sols està exposat a debat, és possible que els refugiats visquin a Gaza i Cisjordània?, has vist on comença el problema?

Segona, els àrabs de 1948, que són prop d'un milió dos-centes mil persones i que viuen sota l'ombra del govern d'Israel asfixiats, oprimits per un règim colonialista, veus on realment radica el conflicte? La única solució real és la fi de la ocupació, el retorn dels refugiats a les seves cases, les seves ciutats, els seus pobles i després trobar una Autoritat Democràtica sobre la terra de la Palestina històrica. Aquesta és la única solució legítima i justa, però per suposat ha de ser exposada a nivell internacional sent aquesta solució, en l'actualitat, inacceptable per l'imperialisme mundial. Hem de ser conscients de que la nostra batalla és llarga, però amb el temps i amb la solidaritat internacional assolirem els nostres objectius tot i la dificultat d'aquesta etapa. El futur no podria ser sinó menys tenebrós, dins de l'escalada de visió optimista.